

[Jørgen Jørgensen.]

hovedet lader sig gøre, bør man give Muligheder for frit Indkøb af Varer, men det maa jo ikke glemmes — og det synes jeg, det ærede Medlem Hr. Bjørner undertiden ser bort fra —, at Forudsætningen for at købe Varer her til Landet, hvis disse Varer er paa Friliste, er den, at der er et Land, hvor man har et Tilgodehavende, som man kan trække paa, saa man derigennem har Muligheder for at købe Varer ind. Det er ikke saadan, at man i al Almindelighed kan købe Varer ind, hvor man ønsker. Der forudsættes, som sagt, at der i det Land, hvor man vil købe Varer ind, hvortil man faar sin Importtilladelse, er et Tilgodehavende at trække paa. Og naar det ærede Medlem Hr. Bjørner ønsker Frilisten udvidet til at omfatte Omraader, hvor det vilde føre til meget store Beløb — hvad jeg i og for sig ogsaa ønsker —, maa man dog holde sig for Øje, at Forudsætningen for, at dette kan realiseres, er, at Indkøbene foregaar i de Lande, hvor vi har et Tilgodehavende, og at de Varer, vi der køber, formindsker Mulighederne for at faa andre Varer ind. Hvis vi i Loven faar en Friliste, som i for høj Grad paa Forhaand giver Vareindkøb fri, formindsker man Mulighederne for ved kommende Handelsaftaler at kunne benytte disse Varer i Byttehandelen. Derfor er det ikke praktisk muligt at gaa meget vidt med Friliste paa nuværende Tidspunkt, og i hvert Fald ikke at binde den saa stærkt, som det ærede Medlem er Talsmand for, og som det vilde ske, hvis det ærede Medlems Ændringsforslag blev gennemført. Men selve Tendensen, selve Ønskeligheden af at faa flest mulige Varer paa Frilisten, er jeg naturligvis enig i og har været Talsmand for ved enhver Lejlighed, hvor det Spørgsmaal har været drøftet.

Jeg er ogsaa Tilhænger af, at der bliver Mulighed for privat Vareudveksling. Det er i det hele taget en af Tidens store Ska-vanker, at der er saa lidt Plads for frit Initiativ paa disse Omraader. I de Tilfælde, hvor det private Erhvervsliv har Muligheder for at finde nye Afsætningsveje, bør man ikke stille Hindringer i Vejen, men ogsaa det maa naturligvis ses under Hensynet til, om det er foreneligt med Hovedbetingelsen for hele vor Vareudveksling.

Der har i Udvalget været ført en stor Diskussion, nærmest af teoretisk Karakter, om Bestemmelserne i den gældende Lovs § 4 — efter Ændringsforslaget bliver det den nye Lovs § 5 — om, hvad de Udtryk, der omhandler Bemyndigelsen til Ministeren indeholder, og navnlig om disse Udtryk

skulde aabne Mulighed for, at Ministeren kunde benytte sin Bemyndigelse til protektionistiske eller Socialiserings-Formaal. Jeg kan ikke rigtig se, der er noget Grundlag for en saadan Diskussion. For det første har vi nu faaet opstillet en Formaaalsparagraf, som den højtærede Handelsminister selv har udformet, og hvor Handelsministeren angiver — og det har Udvalget givet Tilslutning til —, hvad der er Lovens Hovedformaal, og hvor der naturligvis ikke er givet Udtryk for, at man gennem denne Lov skulde kunne gennemføre protektionistiske eller Socialiserings-Formaal. Og for det andet har Handelsministeren samtidig paa ethvert Tidspunkt, hvor Spørgsmaalet har været drøftet, erklæret, at han naturligvis ikke vil anvende Loven imod dens Formaal. Derfor tillægger jeg ikke denne Diskussion saa forfærdelig stor Betydning.

Det er klart angivet i Lovens Formaaalsparagraf nu, hvad denne Lov skal anvendes til, og det er af Ministeren klart tilkendegivet, at han naturligvis ikke har noget Ønske om, at Administrationen ikke skulde følge de Retningslinier, som i Formaaalsparagraffen er optrukket.

Hvad angaar det Udvalg, som nu foreslaas nedsat, er det i nøje Overensstemmelse med Ønsker, som fra mit Partis Side har været fremsat gennem flere Aar. Man har nu ved Udformningen af Udvalgets Beføjelser faaet fastlagt nogle Retningslinier for Udvalgets Arbejde klarere end tidligere. Jeg tillægger dette Udvalg stor Betydning, og jeg tror, at der derigennem aabnes Mulighed for, at Rigsdagen kan holdes orienteret om Udviklingen inden for disse Omraader, som er saa vigtige for Befolkningen. Jeg tror ogsaa, det er af Betydning for Administrationen, at et Udvalg har Mulighed for at være orienteret om de Ting, der foregaar, og jeg vil haabe, at den højtærede Handelsminister i betydelig Udstrækning vil gøre Brug af dette Udvalg. Det har heroppe fra været udtalt, at man gik ud fra, Ministeren vilde tale med dette Udvalg, ogsaa naar det drejede sig om Afvikling af Restriktioner. Jeg vil paa Forhaand give min Tilslutning til, at Ministeren afvikler alle de Restriktioner, han er i Stand til — det skal ikke volde Ministeren nogen Vanskelighed at faa min Tilslutning i saa Henseende. Det, der har mere Interesse, er, at Udvalget bliver taget med paa Raad, hvis nye Restriktioner eller væsentlige Ændringer i bestaaende Restriktioner skal gennemføres, og efter den Maade, hvorpaa man nu har formet Udvalgets Arbejdsomraade, vilde jeg ogsaa tro, at Ministeren vil være enig heri.